

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 14 septembrie 2022

Doamna Evdochia Aelenei:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația mea politică se numește „Poansonul României”.

Pentru poziția strategică a acestei țări mari și puternice care se numește România, ar trebui să avem cea mai înbelșugată și înfloritoare economie de pe continentul european, că strategic noi suntem cheia și poarta Europei, nu coada ei.

S-au împlinit 16 ani de când România a pierdut „poansonul”, iar țara noastră a fost scoasă de pe lista producătorilor de aur. Suntem într-un context economic și social dificil, cauzat inclusiv de conflictul militar de la graniță, iar redeschiderea exploatațiilor miniere redevine nu doar o soluție viabilă care ne va scoate din criză, ci o obligație și o responsabilitate a statului român.

Sectorul minier oferă avantaje directe, deoarece poate crea locuri de muncă pentru un milion de oameni, statul român va câștiga prin exploatarea resurselor de subsol, iar comunitățile locale vor primi redevențe. Există și avantaje indirecte, deoarece în piață vor fi mai mulți bani, în vreme ce depopularea comunităților de munte, în care există potențial minier, va fi stopată.

În urmă cu 16 ani, România a fost scoasă de pe lista producătorilor de aur pentru că a pierdut „poansonul”.

După 2006, plăteam ca să ne marcheze alții aurul garantat. Poansonul echivalează cu un fel de brand al aurului, iar BNR era analizorul acreditat pe cea mai mare bursă a aurului din lume, cea de la Londra.

În anul 1970, România era recunoscută ca producător de aur garantat. Aurul prelucrat la Baia Mare avea, așadar, formă clasică de lingou, cu greutatea standard, între 10,9 și 13,4 kilograme, în funcție de conținutul de aur pur, avea concentrația potrivită, de 995% aur pur, era marcat cu număr de ordine, precum și două poansoane: unul care nominaliza întreprinderea producătoare și unul al Băncii Naționale a României. Asta permitea ca aurul produs la noi să nu mai fie analizat și nici măcar cântărit când cineva îl cumpăra, acesta fiind marele avantaj al dreptului de poansonare.

Fără dreptul de a vinde aur rapid, în condiții optime și la un preț garantat de bursa specializată, orice producător din România trebuie să suporte costuri suplimentare pentru expertize realizate de laboratoare acreditate, fapt ce, evident, micșorează profitul înregistrat.

Cum a fost pierdut „poansonul” și cum a ieșit de pe piața producătorilor de aur, deși avem resurse?

Motivul oficial este că producția combinatului băimărean nu se mai încadrează în standardele internaționale. Motivul neoficial este scandalul financiar care falimentează compania anglo-indiană

Allied Deals, proprietarul din acel moment al combinatului băimărean. Acesta cumpărase Phoenix de la statul român pentru 37 de milioane de dolari.

Fără dreptul de a vinde aur rapid, în condiții optime și la un preț garantat de bursa specializată, orice producător din România trebuie să suporte costuri suplimentare pentru expertize realizate de laboratoare acreditate, fapt ce, evident, micșorează profitul înregistrat.

Statul român ar trebui să realizeze un plan strategic – coerent, pragmatic și sustenabil – care să repună România pe harta internațională a producătorilor de aur garantat.

Statul român are obligația să lucreze la un astfel de proiect alături de exploatare și de specialiști în acest domeniu. În lipsa demersurilor coerente pentru recuperarea „poansonului”, tot ce se discută pentru relansarea mineritului în ceea ce privește valorificarea minereului aurifer reprezintă doar vorbe în vânt, iar intențiile sunt doar la nivel declarativ.

Cu ajutorul „poansonului”, aurul poate fi valorificat la adevărata sa valoare, fără să fim nevoiți să apelăm la alte state și să plătim costuri nejustificate, care ne vor diminua considerabil câștigurile.

Senator neafiliat Aelenei Evdochia, Circumscripția nr.14 Constanța

Vă mulțumesc.